

J: A

Landskap: ..... Upptecknat av: .....

Härad: ..... Adress: .....

Socken: ..... Berättat av: .....

Uppteckningsår: ..... Född år ..... i .....

Uppteckningen rör Stockabergskitta.

På Arnhults utägor finns ett stort berg, som kallas "Stockaberg". Det är beläget nära en mosse, och är på ena sidan högt och brant. På den ena berghäggen synes en stor flat stenhäll, ej olik en dörr. Om detta berg har jag hört en sägen, berättad av förre hemmansägaren Emanuel Magnusson i Arnhult;

I Stockaberg bodde förrum ett troll, kallat Stockabergs-Kitta. En gång ville en man mäta bergets vägar, men då blev Stockabergs-Kitta ond och sade:

"Vell du mäta mina väggar, så skall jag mäta dina lägger."

Stockabergs-
kitta.

JUNIOR UNIVERSITETS
STYRELSENS MEDDELELSE

I skogsmarkerna till Arnhult finns också den s.k. "Tollbergs fälla", där enligt sägnen stortjuven Tollberg förröd bodde i en jordkula. Där lagade han om dagarna skor och om nätterna var han sen ute och stal.

A:rd

Landskap:.....

Upptecknat av: *Aslaby* 6

Härad: .....

Adress: .....

Socken: .....

Berättat av .....

Uppteckningsår: .....

Född år ..... i .....

Uppteckningen rör Trollkvinnan vid "Hunnakull"

Hemmansägaren Sven Johansson i Hakatorp, som dog för några år sedan, berättade en gång för mej att han en gång sett en trollkvinna. Han kom och gick i sin hage, och när han kom förbi "Hunnakull" /se förra årets samlingar/ fick han se ett fruntimmer sitta på marken vid en liten gångstig i Kullens närhet. I famnen hade hon ett litet barn, som hade ett ovanligt stort och klumpigt huvud. Han tyckte, att det var i omgång som en stor kupig korg.

Samme man berättade att enligt gammal folktron höjde "Hunnakull" sig varje julnatt och stod på silverpelare. Dessutom hade man sett en stor svart hund med rött gap och utsträckt tunga på den platsen.

Landskap: Småland

Härad: Albo

Socken: Hattby

Uppteckningsår: 1931

Upptecknat av: Bertilsson

Adress:

Berättat av: Ag. Thun

Född år i: Hattby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

A:1

Uppteckningen rör Baggansås kissa och trollen.

I Baggansås, Asa socken, Kronobergs län,
finns ett stort berg, där det fordom bodde troll. De brukade
ofta komma in i en stuga hos en bonde, Måns i Baggansås, och
förde ett förfärligt oväsen, hoppade, dansade och kastade
eldbränderna ur spisen och ställde till så mycket ofog i stu-
gan, att folket inte vågade bo där.

Men så hände det en gång, att en björnführer,
som hade en dresserad björn med sig, kom till Baggansås och
bad att få nattlogi där. Bonden svarade, att han inte vågade
någon tata ligga i sin ödestuga, ty trollen förde ett sådant
förskräckligt oväsen där om nätterna. Men björnführaren svarade:

Baggansås kissa
och trollen.

"Dä ä jag inte rädder för," och så fick han då lov att bo där. När björnföraren kommit in i stugan, band han sin björn i sopevrän nära spisen.

Då det gått ett stycke fram på natten, kom trollen och började leva och regera som vanligt. Men då blev björnen ilsken och rusade upp och bet och rev trollen på armar och ben, så de skrek:

"Dä va' en fali'er kissa!" och sedan flydde de huvudstupa därifrån.

Sen var det lugnt en tid. Men så en gång, när bonden gick och plöjde på sin åker, hörde han trollen fråga från berget:

"Måns i Baggansås, lever din kissa än?"

~~2050~~

- 6 -

~~2050~~

3058

"Ja-a," svarade bonden, "hon lever och legger själv den
sjunde på ugnen."

"Då kommer vi äter allri mer," sa trollen.

Sedan har de heller aldrig visat sig i Baggansås.

/ Denna sägen har jag hört reshandlanden Johannes Bengtsson från Bruns-
hult i Hjortsberga tala om. Han reser omkring och säljer tyger i går-
darna och är något över 70 år gammal./

- 7 -
ACC. NR. 3058

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

A:e

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör Skogssnuvan.

Skogssnuvan.

Torparen Johan Carlsson i Lilleås, Lyåsa,
berättade en gång för mej, att hans far hade sett skogssnuvan.
Han vaktade en kolmila ute i skogen, och en natt, när han kom
ut ur kolhyttan och skulle se om milan, fick han se en kvinna
stå vid milan och liksom värma sig. Men han sa inget till henne
och låtsade inte om henne, utan gick in i sin kolhytta igen.
En stund senare gick han ut igen, och då såg han henne visser-
ligen inte, men han hörde ett konstigt skrattande inne ifrån
skogen, och han var alldeles säker på, att det var skogssnuvan
som skrattade.

- 8 3058
ACC. NR.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

H:8

Landskap: ..... Upptecknat av: .....

Härad: ..... Adress: .....

Socken: ..... Berättat av: .....

Uppteckningsår: ..... Född år: ..... i .....

Uppteckningen rör Sjöjungfru bjuder fiskare på stinkakor.

En gång var det en man som skulle gå till Älten och fiska. Älten är en liten skogssjö, som ligger på Förebergs ägor i Slätthög socken. Han var ute tidigt, så klockan var inte mer än 3. Som han höll på att fiska, fick han se en skön jungfru stiga upp ur sjön. Hon kom fram till honom, och ville bjuda honom smörade stinkakor, men han vågade inte ta några. Hon försökte både andre och tredje gången att narra honom till sig med sina stinkakor, men han brydde sig inte om henne. Då försvann hon i sjön igen, omgiven av fradga och skum.

Denna sägen har jag hört Emma Johansson i Arnhult berätta.

ots Larander

Upptecknat av: M. Larsson

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

A:f

Landskap: Tavastland

Härad: Nelbo

Socken: Stäckby

Uppteckningsår: 1931

Adress:

Berättat av M. G. Strand

Född år ..... i Stäckby

Uppteckningen rör När vattenmannen ställde till oreda i Stenshulta kvarn Thomasmässonatt.

I Stenshulta kvarn bodde det för många Herrans år sen en mjölnare, som hetade Håkan. En gång när han höll på att mala - det var en Thomasmässonatt - fick han höra ett förskräckligt dans och oväsen nere i kvarnen. Då sprang han ner i undre kvarnhuset, och där fick han syn på vattenmannen, en liten svart gubbe, som satt på hjulstocken. Rätt som det var hördes ett förskräckligt brak, så hela kvarnen darrade och tygen rök sönder, så sen var det slut med malandet för den natten.

Denna sägen har jag hört Carl Rehn i Drags-
hult berätta.

Aj

Landskap: ..... *Upptecknat av:* .....

Härad: ..... *Adress:* .....

Socken: ..... *Berättat av* .....

Uppteckningsår: ..... *Född år* ..... i .....

Uppteckningen rör Tomten

Förr i världen trodde man, att tomten hjälpte till med en hel del arbete vid gardarna. För den som hade tomte gick allting lyckligt och han blev med tiden allt mer välmäende, men för den, hos vilken tomten inte trivdes, gick det utför.

Jag har själv hört en bondhus-tru, som än i dag lever här i Slätthög, berättta, att hon själv och en hennes syster, när de som unga flickor bodde i si-tt föräldrahem i Tolestorp, om natten brukade höra tröskader ute på logen. När de frågade modern, hur det kom sej och vem det var, som tröskade på natten, sa' hon bara:

"Bryn er inte om dä. Hällen tyst, ni han inte

Tomten.

mä då att göra."

En annan sägen har jag hört om en hustomte. Då det kom
en ny ägare till gården, hördes tomten liksom gråta och jämra sez.

Den nye ägaren gick då ut och sa' :

"Vell du va snäller, får du stanna kvar."

Det var tomten med på och så blev allt bra igen.

A:2

Landskap: ..... Upptecknat av: .....

Härad: ..... Adress: .....

Socken: ..... Berättat av .....

Uppteckningsår: ..... Född år ..... i .....

Uppteckningen rör När hjulormen bröt sönder oket.

Smeden Johannes Bergström från Hössjö, som nu är död, berättade för mej en historia om lind- eller hjulormen.

En gång körde hans far och mor till skogen med korna för att hämta ved. Plötsligt fick dom höra det brusa och braka i skogen på ett konstigt sätt och så fick dom se en hiskeligt stor orm komma rullande emot dem liksom ett stort hjul. Han slängde sez emellan korna och över oket, och av den stora tyngden gick det sönder, så att korna blev åtskilda och sprang åt skogen. Ormen rullade vidare, men gubben och gumman blev så rädda, att de återvände hem.

- 13
ACC. NR. 3058

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

A:j

Landskap: ..... Upptecknat av: .....

Härad: ..... Adress: .....

Socken: ..... Berättat av .....

Uppteckningsår: ..... Född år ..... i .....

Uppteckningen rör Spökerier vid "Trehörningssjö".

Vid "Trehörningssjö" på Hässlebergs
ägor, på udden, som fordom varit bebodd, har det visat sej
lyse och spöken. En snickare, Johannes Liljenberg, som själv
bodde en tid på denna plats - jag känner väl både honom och
hans son - har omtalat, att en gubbe, som kallades "Rålöse-
gubben" och bodde på andra sidan sjön, en gång fick se lik-
som en naken, rödaktig, flådd människa, som visade sig för
honom på en kulle vid sjöudden.

Liljenberg har berättat, att på kullen
finns en grop, /nära en större sten/ som hans far flera gånger
har försökt fylla igen med jord och sten, men detta har efter

- 14
ACC. NR. 3058

Landskap: ..... Upptecknat av: .....

Härad: ..... Adress: .....

Socken: ..... Berättat av .....

Uppteckningsår: ..... Född år ..... i .....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör

en liten tid liksom sjunkit undan, och hälet vid stenen
har varit lika stort igen.

Den yngre Liljenberg har också sett ett stort
lyse på den platsen, liksom en lykta, som burits hit och
dit.

Något innan den yngsta sonen till Liljenberg
/den gamle/ dog, fick fadern vid stenen på den där kullen
se två lysen, ett större och ett mindre.

De bostäder och de hus, som varit uppförda på
udden vid "Trehörningssjö", ha under min tid tre gånger
blivit ödelagda av eldsvåda, men ingen har mist livet vid
branden. Udden är numera obebodd.

Om "Rålösa-gubben" berättas det, att han inte kunde läsa. Om sig själv sa han:

"Gira böller, spannar å träsko; dä kan ja', men läsa
nommera på kläckan dä kan ja' inte. Men Kata ho' kan dä."

Gira = sätta band på.

Kata var hustru hans.

- 16
ACC. NR. 3058

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

B: h

Uppteckningen rör Spökeri vid Stenshulta sjö.

Jag hörde torparen Kalle Rehn på Krusafällan berätta, att hans morfar - han hette Nils Petter Falk
ett/
den där gubben - flera gånger hade sett fruntimmer bära på
en kruka eller något sådant vid Tomtabacken, inte så långt
från Dragshult. Det påstås, att folk även har sett andra spöke-
rier på den platsen.

- 17 -
3058

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

• • •
S. A

Emellan Ideberg och Björkshult finnes nära vägen en stor grop, kallad "Svarta hål". Där har, enligt vad hemmansägaren Johan Magnusson i Ideberg berättat för mej, fördom en ungersven, som skulle rida till kyrkan och ta ut lysning med en flicka, blivit överfallen och mördad av en rival, som legat i försät för honom.

"Svarta hål"

Landskap:..... Upptecknat av:.....

Härad: ..... Adress: .....

Socken: ..... Berättat av .....

Uppteckningsår: ..... Född år ..... i .....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör Björnhistoria från Slätthög.

För många, många år sen brukade en björn-förare, som hette Carl Kruse - han var från Växjö - gå omkring i bygderna och förevisa en björn, som kunde en hel del konster, dansa på bakfötterna o.s.v. Så spreds där ut ett rykte, att björnen slitit dej lös och gick omkring i skogarna. Nu hände det dej att en bonde, Nils Persson från Härlatorp, Slätthögs socken, kallad "Träsko-Nissen" därför att han gjorde träskor - ja, jag kände honom själv, men då var han redan gammal - nu hände det dej, sa jag, att han hade varit borta i något ärende och lämnat träskor till folk. Då han skulle gå hem på kvällen - han gick en liten körväg

Björnhistoria
från Slätthög.

mellan Misterhult och Moss hult. "Hejdavägen kallades den - tyckte han sig höra ett stönande och att det var någonting som rörde sig i buskarna nära vägen.

"Träsko-Nissen" trodde, att det var Carl Kruses björn, och han fick bråttom att springa hem och uppåbåda bönderna i Moss hult, Hakatorp, och Härlatorp och var det nu var. Overallt talade han om, att nu hade han fått fatt på björnen och undrade, om de ville hjälpa till att skjuta honom, men som hittelön ville han ha sin del av skinnet.

Bönderna samlades också på "Träsko-Nisses" uppmaning, och utrustade sig med bössor, yxor, högafflar, och vargspjut. "Det rara skinnet är då väär femti reksdaler, å sen få vi skottpengar för björnen," menade bönderna. När de så kom fram till den plats, där "Träsko-Nisse" hade hört björnen, gjorde de

sig färdiga och skulle skjuta björnen. Men så fanns det bland sällskapet en målare, Sven Toppkvist från Arnhult - jag känner honom personligen - och han dristade sig gå lite närmare den plats, där björnenesades ligga. Rätt som det var, sa han:

"Dä ser ut, som dä ä kjortlar å ett fruntemmer som legger där."

Då vågade också de andra att komma närmare, och nu fann man, att det var en kvinnsperson, som de alla väl kände till, Sara Lisa Sjö från Arnhult, i dagligt tal kallad "Sjössan". Hon låg där full. Hon hade varit och hälsat på torparen Johan på Ryen / under Lusseboda / och han hade gett henne full av brännvin, så att hon inte orkat gå hem utan blivit liggande i skogen nära Hejdavägen. Bönderna fick ta reda på "Sjössan"

3056

och bärä henne till Moss hult, där hon lades in i en undantagsstuga hos en gumma, tills hon sovit ruset av sig. Men bönderna var föga belåtna med det slut jaktäventyret fått..

Detta har förre häradssdomaren A.G.Johansson i Hössjö berättat för mej. Det skulle inträffat på 1870-talet.

J:z

Landskap:..... Upptecknat av:.....

Härad:..... Adress:.....

Socken:..... Berättat av:.....

Uppteckningsår:..... Född år ..... i .....

Uppteckningen rör Lyåsa fätrall./Gammal visa från Slätthög/

Så köra de kosserna vall.

Trallalall, trallala, trallala, trallalall!

Kom,kossa lella, kom!

Fallerallera,trallalalla, trallelall,

Fallera!

Kom Brunta, kom Krona,

kom Broka, kom Glosa!

Kom, kom, min lella kossa!

Trallalalla, fallera, trallelall,tralle-
lallah!

Höre du inte?

Kömmer du inte?

Skriv endast på denna sida!

Lyåsa fätrall

Broka lella kom! **3036**

Broka lella kom!

Buuuh, buuh, buuh buh!

Trallelalla, trallelalla, fallera,

trallelallah!

Kommen ni inte, kosserna små?

Buuuh, buuh, buuh, buh!

Höre du då?

Trallalalla, fallera, trallalalla,

trallallah!

Så har jag själv hört den sjungas av Agda Nilsson i
Stenshult, Hjortsberga. Jag känner henne personligen.

Landskap: ..... Upptecknat av: .....

Härad: ..... Adress: .....

Socken: ..... Berättat av .....

Uppteckningsår: ..... Född år ..... i .....

Uppteckningen rör Ordstäv.

Följande ordstäv hadе sagesmannen ner-
skrivna på kladdlappar. Enligt uppgift hadе han sedan flera
år tillbaka roat sig med att anteckna ordstäv, som han hört.
Han ställde välvilligt sin samling till vårt förfogande,
varför vi här ha gjort en avskrift av ordstaven.

1. "Dä ä jämt skägg," sa barberaren, när han rakade katten
2. "Renligheten framför allt," sa käringen, när hon hackade
kålen i sopvrån.
3. "Nu ska I få se," sa pojken, när han skar ögonlocken av
sin mor.
4. "Här ä inte roligt att va," sa pojken, när han låg på
ugnen.

- 24 -
ACC. NR. 3058

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: ..... *Upptecknat av:* .....

Härad: ..... *Adress:* .....

Socken: ..... *Berättat av:* .....

Uppteckningsår: ..... *Född år* ..... *i* .....

Uppteckningen rör Dansvisa. /mel. Nu är det jul igen./

Dansvisa.

Sven på Harafällan, Sven på Harafällan,
sådde myggefrö i täppan,
å då växte opp
å då ble så bra,
å han fick attan daler skäppan.

5. "Det blir kalas på kalas," sa prästen, när han bjöd på snus och surt dricka.

6. "Jag ska försöka göra folk av dig," sa käringen, när hon slog katten.

7. "Det våta det rinner," sa Myndig om brännvinet.

8. "Styvt gjort," sa Anders Kontant, när käringen kastade ut en.

9. "Det tog fint," sa Bergs Anders, när han sparkade far sin i ändalykten.

10. "Tung är du, men fram ska du," sa Socken-Johan om liket.

11. "Alldeles lagom," sa Brytare-Sven om grötten.
12. "Det ser mörkt ut," sa nämndemannen, när han drog opp sitt svarta får ur torvhålan.
13. "Det är gott å inte ha gjort värre, än en törs komma igen," sa Tjuv-Ola, när han kom till häktet.
14. "Det är gott å ha rummet," sa käringen, när hon låg i sjön.
15. "Pengar tala," sa Knut i Vrå.
16. "Vyss," sa prästen, när han sänkte katten.

17. "Spelopp," sa prästen till sin hund.
18. "Rutor ut," sa glasmästarn.
19. "Hjärta i mej," sa Kniva-Kallen.
20. "Slutspelt," sa klockarepågen när far hans
dog.
21. "Sams kusiner," sa Lundahl till svinen.
22. "Man drar sitt kors ned tålamod," sa prästen
när han drog frun till kyrkan på en släde.
23. "Nytta ska man göra bara," sa käringen.

24. "Lite uppmuntran gör gott ibland," sa skomakarn, slog pojken med spannremmen.

25. "Tiderna förändras," sa borgmästarn, sade
brandvakt.

26. "Nordanvinden är kall, var den kommer i-
från," sa gumman.

27. "Upplysningen stiger," sa bonden, höjde
lampan i taket.

28. "Hyfsen gör," sa käringen, tände eld i
håret på gubben.

29. "Här ska osa katt," sa gubben, slogs med
råttorna.

30. "Det är hjälpt med en spik," sa bonden,
ryckte svansen av kon.

31. "Du förstår väl skoj," sa gubben, slog
ryggen av grisen.

32. "Du kan ju bjuda till," sa By åt katten,
när han gav honom hårt bröd.

33. "Det var grannlåt," sa Kulla-Lasse.

34. "Det spörs i ändan," sa repslagarn.

35. "Det är ju det, förstås," sa Skräddare-Kalle.
36. "Det duggar jämt," sa länsmannen om mutorna.
37. "Det smakar ändå karl," sa pigan, kysste
tuppen.
38. "Det går ändå an, att det inte var en ko,"
sa bonden, miste hustrun.
39. "Det är oportogrén," sa hökarn om råttlortarna.
40. "Du är rolig min bror," sa Tranberg till
grisen.

41. "Jag synar vägen," sa länsman, låg i diket.

42. "Jag skulle ju ändå ner," sa han, som ramla utför trapporna.

43. "Hårt mot hårt," sa käringen, slog huvudet mot hälleberget.

44. "I dag spelte vi bra," sa orgeltramparn.

45. "Räck mig en stropp," bad skomakarn, när han trilla i brunn.

46. "Han har valpsjukan," sa vetrinären om pojken, som låg i mässlingen.

47. "I gevä-ä-ä-ä-r!" skrek knekten, när korpralen frågade, var patronerna skulle stoppas.

48. "Ingen rädder här," sa bonden, sprang för haren.

49. "Var sak på sin plats," sa deliranten, när flugan dränkte sig i brännvinet.

50. "Ä ni mat eller ä ni et inte?" fråga han, som bränt sej på för het nässelkål.

51. "Den där pekar ju uppåt väggarna," sa smälänningen, första gången han fi ck se skyssrapan.

52. "Allting bör ske efter måttstock nu för tiden," sa skräddarn, när han rappade käringen med alnen julafhton.

53. "Förstår du dig inte på skoj?" sa käringen när hon slog ihjäl grisen med sopkvasten.

54. "Tar jag, så får jag," sa Nisse Pust, när han tiggde havre.

55. "Elände på elände," sa Höjdagubben.

56. Det smörjer omkring sej," sa snickarn om fläsket.

57. "Det är ingenting att fästa sig vid," sa kåringen, då hon halkade nerför berget.

58. "Dä ä varmt," sa gummnen, slog grötfatet i golvet.

59. "Det ha vi känt," sa Danjel Hake om kaffet.

60. "Se opp, att ingen blir fördärvad!" sa han, som ramla utför taket.

61. "Det är inte gott att leva, när ingen dör," sa dödgrävaren.

62. "Det ska vara mått på allt," sa skräddarn,
slogs med alnen.

63. "Det är nog bäst jag drar så långt som
vägen räcker," sa luffarn.

64. "Se mine vita händer," sa sotarn.

65. "Hon går och pratar för sig själv," sa
gubben om hönan.

66. "Den sanning som duger, sär folk när de
ljuger."

67. "Nu är det hjul igen," sa han som taget
gick över.

68. "Jag svärvar /svarvar/ och förvärvar, och
du kör sönder och fördärvar," sa snickarn till bonden.

69. "Här tycks osa hett," sa räven, när det brann
i svansen.

70. "Inte är jag den, som håller på varken det
ena eller det andra," sa tuppen, när det var frågan om
han ville bli stekt eller kokt.

71. "Jag går min väg för mig," sa lokomotivet,
körde över grisens.

72. "Litet av varje," sa katten, stal kycklingen
från bordet.

73. "Jag är färdig jag," sa biffsteken åt oxen.

74. "Det var en ny sorts Skam," sa gumman, mötte
sotarn.

75. "Mod ger makt," sa käringen, stängades med
tjuren.

76. "Det slang sig," sa klockarn, bröt ena benet.

77. "Får jag leva, så kommer jag också hit," sa
bonden, gick över kyrkogården.

78. "Rättning höger!" sa bonden, tämjde tjuren.

79. "Här har du mig," sa gröten till vällingen.

80. "Bara för syns skull, sa gumman, gick till kyrkan.

81. "Det som blir över tar länsman," sa bonden, satte eld på huset.

82. "Du är ett nöt," sa bonden, plöjde med stuten.

83. "Det brådskar ingen hast," sa skomakarn, åt välling med sylen.

84. "Rätt ska va rätt, sa tjuven.

85. "Det är inte värt att va både fattig och högfärdig," sa den som gick objuden påll kalas.

86. "Jag kan då inte annat än skratta. I går levde gubbén min, och i dag är han död," sa gumman.

87. "Litet men välment," sa han som gav bort grisén.

88. "Eh tar sedan dit man kommer, sa han som stal i kvarnen.

89. "Gott få ombyte," sa gubben, vrängde skjortan om julafton.

90. "Det svider, men det svider gott," sa pojken,
söp brännvin.

91. "Dä ska ändå göras," sa käringen, bar hö då
det regnade.

92. "Här finns rum för flera," sa bonden, tril-
lade i sjön.

93. "Det tar sig," sa pojken om skrikandet.

94. "Det låter någonting," sa bonden trampade
på dragspelet.

100. "Äta först," sa drängen, när bastan
brann.

101. "Det var väl att pipan höll," sa han,
som ramla ner från kyrktaket.

102. "Det var besymmerligt," sa han, som
ville låna pengar men inga fick.

103. "Det är mängden som skall göras," sa
krämaren, när han sälde för en skilling under inköpspriset.

104. "Det kommer igen," sa gubben, gav
grisen fläsk.

105. "Bjud de andra herrarna," sa sjömannen
Skriv endast på denna sida! om tevattnet.

95. "Illa sitter du, men du glömmer inte att tala om det," sa gubben, såg grisen inklämd i gårdsgrämn.

96. "Klickar det för dig, så ska det inte klicka för mig," sa bonden, slog ryttarn på örat.

97. "Akta öga för knapparna," sa gubben, när han slog käringen med byxorna.

98. "Där ha vi knuten," sa skomakaren, när loppan satt på becktränen.

99. "Skål på hälften," sa pigan drack ur mjölkens för kalven.

3058

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

---

106. "En soldat bör sälja sitt liv dyrt," sa löjtnanten, gifte sig med en rik flicka.

107. "Du är lycklig du, som inte har någon balans," sa kronofogden till den fulle.

108. "Klang i dukaten," sa krögarn, slog käringen i diskens.

109. "Är någon död, så kom fram," sa murarn, när ställningen ramla.

110. "Den här veckan börjar trevligt," sa han, som skulle hängas på måndag.

3058

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

---

111. "Visitera mej," sa han, som stulit kyssen.

112. "Här ska rappas på slutet," sa murarn, gav pojken stut.

113. "Mycket ändamålsenligt," sa skolmästaren om karbasen.

114. "Det är bra som det är," sa han, som hade eld i håret.

115. "Dä ä saker som driver," sa käringen, då hon fick lokomotivet där bak.

116. "Än finns det rum för flera," sa bonden, då han trilade i sjön.

117 "Det är rätt, så är det," sa Skole-Britta, då hon hörde prästen predika.

118. "Damerna först," sa kaptenen, när han hyvade dom i sjön.

119. "Dä ä däsamna, bara dä går," sa plåtslagaren, när han ramla av taket.

120. "Det är långt härifrån till dit," sa käringen, när hon pekade på månen.

121. "Ingen ordning," sa katten, när de körde ut honom om jukalväll.

122. "Inte mer att få," sa tjuven, tog dörren.
123. "Gott å ha dom," sa tösen om friarna
124. "Håll dig vid din brädd", sa han, som åt ur samma
fat som grisen.
125. "Hälften vore nog," sa karln, när käringen fick
tvillingar.

Landskap: ..... Upptecknat av: .....

Härad: ..... Adress: .....

Socken: ..... Berättat av .....

Uppteckningsår: ..... Född år ..... i .....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

J:Y

Uppteckningen rör Folkmedicin

Att bota "stolsteget" tillgick på följande sätt:

Den som hade ont i ögat skulle sätta sig på en tröskel och en annan person skulle ta en trefot och vrida runt mot ögat, det ena benet efter det andra, och för varje gång spotta och säja "tvi" tre gånger. Sedan skulle värken upphöra.

Hade man ett sår, som skulle bindas om, kunde den som gjorde detta läsa bort värken genom att säja:

"Av jord är du kommen, jord skall du åter varda, och detta sår skall varken svida eller värka."

Hade detta väl blivit fullgjort, trodde man, att såret skulle läkas av sig självt utan värk och sveda.

/Detta har jag hört fra Agda Nilsson i Stenshult, Hjortsberga

Skriv endast på denna sida!

Folkmedicin.

Stolsteget.

Läsa bort värk.

3056

JÄRNLÄNGAN
ÅRETS VÄRDE

berätta.

Mot näsblod var det bra att knyta en röd ylletråd
om lillfingret. Ett annat medel var att lägga en vigselring
under tungan. Då slutade blodet rinna.
Medel mot näs-
blod.

Eksem botades, om man midsommar-natten, tigande och Bota eksem.
utan att ha talat med någon människa, gick ut på en äng och kläd-
de av sig naken samt rullade sig i daggen.

P: g

Landskap: ..... *Upptecknat av:* .....

Härad: ..... *Adress:* .....

Socken: ..... *Berättat av:* .....

Uppteckningsår: ..... *Född år* ..... *i* .....

Uppteckningen rör "Kongaberget."

"Kongaberget."

Johan Nilsson i Mossihult har berättat
för mej, att det Hössjö Stammagårds ägor finns ett berg, som
kallas Kongaberget. På ena sidan stupar det brant ner i ett
kärr. Det berättas, att under forna orostider har en konung
eftersatt av sina fiender flytt upp på berget och sörtat ner
för branten och omkommit i kärrret. Därav har berget fått sitt
namn.

- 51 -
ACC. NR. 3058

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: ..... Upptecknat av: .....

Härad: ..... Adress: .....

Socken: ..... Berättat av .....

Uppteckningsår: ..... Född år ....., i .....

Uppteckningen rör

R E G I S T E R:

Stockabergskitta.....	1
Trollkvinnan vid "Hunnakull".....	3
Baggansås kissa och trollen.....	4
Skogssnuvan.....	7
Sjöjungfru bjuder fiskare på stinkkakor.....	8
När vattenmannen ställde till oreda i Stens- hulta kvarn Thomasmässö-natt.....	9
Tomten tröskar; gråter, när det kommer ny äga- re till gården.....	10
När hjulormen bröt sönder oket.....	12

UNIVERSITET
BIBLIOTHEK

Spökerier vid "Trehörningssjö".....	13
Spökeri vid Stenshulta sjö.....	16
"Svarta hål".....	17
Björnhistoria från Slätthög.....	18
Lyåsa fätrall /gammal visa från Slätthög/.....	22
Dansvisa.....	24
Etthundratjugofem ordstäv.....	25
Folkmedicin: bota stolsteget, läsa bort värk, medel mot näsblod, bota eksem.....	48
"Kongaberget".....	50
Register.....	51-52